

Forfatter: Aarestrup, Emil

Titel: SIT DÆMRENDE MØRKE

Citation: Aarestrup, Emil: "SIT DÆMRENDE MØRKE", i Aarestrup, Emil: *Emil Aarestrups samlede skrifter*, udg. af Hans Brix ; Palle Raunkjær , C. A. Reitzel, 1976, s.81. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-aare04val-shoot-workid61100.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Emil Aarestrups samlede skrifter

SIT DÆMRENDE MØRKE

O hvor smukt dette Landskabs Form i sit dæmrende Mørke!
Denne forvittrede Eeg, hyllet i viftende Grønt!
Rørdrummens tonende Suk i den sivomnikkede Mose
Og gennem Haugens Stakit en fremmed men glødende Duft,
Heliotropens Duft og Ferskentræernes Aande -,
Dæmrende, hvid, i Skyggen af blødt sammenslyngede Buske
Bænkens indbydende Skjød, - I Baggrunden Himmel og Hav.
O, hvor Naturen tilsmiler min Sjæl med rørende Udtryk,
I de sørgmodige Træk hvilken forunderlig Lyst!
Midnat er det vel ei - men dog kan Aanderne færdes.
I denne lune Nat, gennem den rolige Luft
Svæver et Gjenfærd frem, en smægtende Sjæls Aabenbaring,
Som jeg har elsket og end elsker med brændende Qval.
O det er Din! Din vækkende Aand! den fortrolige, kjære!
Der i et sværmerisk Sprog taler fra Strandbred og Sø.
82 Ja det er Dig - gjenkjendende favner mit Blik Dig
Og Du smiler - jeg seer - sørgende, at jeg ei strax
Strax ei forstod og fatted Din Røst, Dit Blik og din Svæven
At jeg et Øieblink kunde betænke mig paa, hvad jeg mødte
Under en ny Forvandling, flygtig, og let som den første.
O i den kølige Ro, som Natten mig aander imøde
Og i de zittrende Blink, som Bølgen og Stjernerne kaste,
Hviler et Ord, et Farvel, men ogsaa et Løfte om Gjensyn!
Ikke her alene, ved denne Kysts elegiske Skjønhed
I disse Skyers hensvævende Maanebelysning,
Mangesteder besjæler Din Aand Naturen og Verden
Og - der sees vi igjen, der samles, der favnes vi atter!